

Izreka

Direktivu Vijeća 86/653/EEZ od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika i Sporazum o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske, koji su u Ankari 12. rujna 1963. potpisale Republika Turska, s jedne strane, i države članice EEZ a i Zajednica, s druge strane, te koji je sklopljen, odobren i potvrđen u ime Zajednice Odlukom Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963., treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se ta direktiva prenosi u pravo predmetne države članice, koji iz svojeg područja primjene isključuje ugovor o trgovačkom zastupanju u okviru kojeg trgovački zastupnik ima poslovni nastan u Turskoj gdje obavlja djelatnosti iz tog ugovora a nalogodavac ima poslovni nastan u navedenoj državi članici tako da se, u takvim okolnostima, trgovački zastupnik ne može pozivati na prava koja se navedenom direktivom jamče trgovačkim zastupnicima nakon prestanka takvog ugovora o trgovačkom zastupanju.

⁽¹⁾ SL C 414, 14. 12. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. veljače 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Ujedinjena Kraljevina) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs protiv British Film Institute

(Predmet C-592/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 13. dio A stavak 1. točka (n) — Izuzeće isporuka određenih kulturnih usluga — Nepostojanje izravnog učinka — Određivanje izuzetih isporuka kulturnih usluga — Margina prosudbe država članica)

(2017/C 112/13)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Tuženik: British Film Institute

Izreka

Odredbu članka 13. dijela A stavka 1. točke (n) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, koja predviđa izuzeće za „isporuke određenih kulturnih usluga”, treba tumačiti na način da nema izravan učinak pa se na nju u slučaju njezina neprenošenja ne mogu izravno pozivati javnopravna tijela ili ostala kulturna tijela koja dotična država članica priznaje, a koja obavljaju isporuke kulturnih usluga.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.